

**UN ALT ABUZ DNA, O NOUA
CONDAMNARE LA CEDO - Romania a
fost obligata sa ii plateasca daune
morale ofiterului Valerian Dragomir,
unul dintre cei 94 de vamesi timisoreni
saltati de DNA si dusi cu autobuzele la
Bucuresti, in februarie 2011: "Curtea
nu neaga complexitatea procedurilor
in prezenta speta, care implica un
numar semnificativ de persoane.
Totusi, cand vorbim de libertate, lupta
impotriva coruptiei nu poate justifica
recurgerea la abuzuri si abateri de la
lege" (Hotararea)**

Scris de Alex PUIU | Data: 18.09.2014 11:18

Curtea Europeană a Drepturilor Omului a obligat România să îi plătească 5.000 de euro daune morale ofiterului de poliție de frontieră **Valerian Dragomir**, saltat de DNA în februarie 2011 alături de 93 de vameși timisoreni, care au fost aduși cu autobuzele la sediul central al Direcției Naționale Anticorupție, pentru a fi interogați în legătură cu presupuse fapte de trafic de țigări și aderare la grup infracțional organizat. CEDO a catalogat drept abuzivă acțiunea procurorilor anticorupție, conduși la acea vreme de actualul judecător CCR **Daniel Morar (foto)**, care au descins împotriva ofiterilor, agenților de poliție de frontieră și vameșilor de la punctele de trecere a frontierei Moravita și Foeni.

Hotărârea de condamnare în **cauza Valerian Dragomir vs. România** a fost pronunțată marți, 16 septembrie 2014, în Camera de 7, din care a făcut parte și judecătoarea **Iulia Antoanella Motoc**. Curtea de la Strasbourg a apreciat că în cazul lui Dragomir s-a încălcat Art. 5 paragraful (1) din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Cu alte cuvinte, CEDO a confirmat un nou abuz marca DNA, din perioada în care această instituție era condusă de Daniel Morar. Probabil, și de această dată nimeni nu va fi tras la răspundere, în timp ce despăgubirile vor fi plătite tot din buzunarul contribuabililor.

Concret, judecătorii au stabilit că ofiterul de poliție a fost privat de libertate o perioadă de timp cuprinsă între momentul în care a fost luat de acasă cu mandat pentru a fi dus la sediul central al DNA, și momentul audierii sale de către procuror: "**Faptul că autoritățile naționale și reprezentantul Guvernului statului parat au considerat că reclamantul nu a fost arestat și reținut nu înseamnă în mod automat că acesta nu a fost lipsit de libertatea sa. Reclamantul a pretins, iar Guvernul nu a contestat, că a petrecut aproape 11 ore într-o sală de așteptare la sediul DNA înainte de a fi interogat de procuror. Potrivit jurisprudenței constante a Curții, constrângerea este un element crucial în a stabili dacă o persoană a fost sau nu privată de libertate în sensul Art. 5 paragraful 1 din Convenție (a se vedea, spre exemplu, cauzele Foka vs. Turcia și M.A. vs. Cipru). Reclamantul în prezenta cauză nu a mers de bunăvoie la sediul DNA. Curtea mai reține că reclamantul a fost pazit constant de ofiterii de poliție și că nu i s-a permis să plece de bunăvoie pe tot parcursul călătoriei sale, de la domiciliu, la București. De asemenea, a fost pazit de ofiteri de poliție și în timpul cât a așteptat la sediul DNA. Prin urmare, Curtea apreciază că reclamantul a fost sub controlul autorităților de-a lungul întregii perioade și concluzionează că a fost privat de libertate în sensul Art. 5 paragraful 1 din Convenție**".

Iată alte pasaje din motivarea hotărârii CEDO:

"Reclamantul a fost luat de acasă la ora 9:15, în ziua de 8 februarie 2011, în baza unui mandat de aducere emis în baza art. 183 și 184 din Codul de procedură penală în vigoare la acea dată. Curtea notează că, potrivit art. 183 alin. (1) Cpp, o persoană poate fi adusă cu mandat de aducere în fața organelor de urmărire penală sau a instanței, dacă, citată în prealabil fiind, nu s-a prezentat în mod nejustificat, iar audierea sau prezenta sa este necesară. Potrivit art. 183 alin. (2), o persoană poate fi adusă cu mandat de aducere, în mod excepțional, chiar înainte de a fi citată, dacă organele de urmărire penală sau instanța consideră, motivat, că această măsură este necesară rezolvării cauzei. (...) **Curtea observă în continuare că, în baza art. 183 alin. (3) și (4) Cpp, persoana adusă cu mandat de aducere trebuie audiată imediat și rămâne la dispoziția organelor judiciare numai pe durata necesară audierii. În acest sens, curtea observă că, deși reclamantul a ajuns la sediul DNA la ora 21:20, el nu a fost audiat de procuror decât după aproape 11 ore.**

Asa cum rezultă din mandatul de aducere emis de procuror la 7 februarie 2011, reclamantul și cei 93 de colegi ai săi au fost citați pentru a se prezenta la DNA în calitate de invinuți într-un dosar deschis pe numele lor la data de 3 februarie 2011. Asadar, Curtea consideră că legalitatea privării de libertate a reclamantului trebuie examinată în temeiul Art. 5 paragraful (1) din Convenție. (...) Curtea constată că constrângerile unei anchete penale și nu neaga complexitatea procedurilor instituite în prezenta speta, care obligă la o abordare strategică unitară, într-un caz de amploare, ce implică un număr semnificativ de persoane. **Totusi, cand vorbim de libertate, lupta impotriva coruptiei nu poate justifica recurgerea la abuzuri si, pe alocuri, abateri de la lege**".

Ce prevede Articolul 5 paragraful (1) din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale

"Art. 5 - Dreptul la libertate și la siguranță

"1. Orice persoană are dreptul la libertate și la siguranță. Nimeni nu poate fi lipsit de libertatea sa, cu excepția următoarelor cazuri și potrivit cailor legale (...)

c) daca a fost arestat sau retinut in vederea aducerii sale in fata autoritatii judiciare competente, atunci cand exista motive verosimile de a se banui ca a savarsit o infractiune sau cand exista motive temeinice ale necesitatii de a-l impiedica sa savarseasca o infractiune sau sa fuga dupa savarsirea acesteia".

Cum l-au tratat procurorii si judiciaristii DNA pe ofiterul Valerian Dragomir

Valerian Dragomir, ofiter de politie la Punctul de Trecere a Frontierei de la Moravita, s-a adresat Curtii Europene a Drepturilor Omului, la 3 august 2011, invocand incalcarea **Art. 5** paragraful 1 si **Art. 3** din **Conventia pentru apararea drepturilor omului si a libertatilor fundamentale**.

Condamnarea Romaniei la CEDO in acest caz este consesinta descinderii efectuate de DNA in judetul Timis, la inceputul lunii februarie 2011, impotriva a 94 de ofiteri, agenti de politie de frontiera si vamesi de la punctele de trecere a frontierei Moravita si Foeni, suspectati de trafic de tigari. In urma actiunii DNA, ofiterul Valerian Dragomir a fost adus la Bucuresti, unde, dupa ore in sir de asteptare sub paza, a fost retinut pentru 24 de ore, fiind acuzat de aderare la grup infractional organizat si luare de mita, in forma continuata. Ulterior, procurorii DNA au cerut arestarea preventiva, solicitare admisa de Curtea de Apel Bucuresti, astfel ca Dragomir a ajuns in arestul Politiei Capitalei, unde a fost detinut timp de 3 luni. Conditile indurate in arest, in special supraaglomerarea si igiena precara, au reprezentat un alt motiv pentru Valerian Dragomir de a reclama statul roman la CEDO, invocand incalcarea Art. 3 din Conventie.

In dimineata zilei de 8 februarie 2014, la ora 6, ofiterii de politie judiciara ai DNA au efectuat o perchezitie acasa la Valerian Dragomir, care a durat aproximativ 3 ore si s-a desfasurat in prezenta avocatului ales al acestuia. In paralel, DNA a facut perchezitii si la ceilalti ofiteri suspectati de contrabanda cu tigari aduse din Serbia. La ora 9, dupa cum retine CEDO, judiciaristul DNA i-a adus la cunostinta lui Dragomir ca, la 7 februarie 2011, pe numele sau a fost emis un mandat pentru a fi adus la DNA. Un sfert de ora mai tarziu, la 9:15, Dragomir a fost dus la sediul IPJ Timis, pentru ca in dupa-amiaza aceleiasi zile, in jurul orelor 14:00, impreuna cu alti 93 de ofiteri si vamesi, sa fie luat si transportat cu autobuzul la sediul central al DNA, unde a ajuns dupa orele 21:00.

In timpul calatoriei de la Timisoara la Bucuresti, nu i s-a permis sa coboare din autobuz, sa foloseasca telefonul sau sa isi contacteze avocatul. De asemenea, la sediul DNA a fost tinut sub paza permanenta intr-o camera de unde nu i s-a permis sa ia legatura cu avocatul sau sa iasa pentru a-si procura hrana, ci doar pentru a merge la toaleta ori pentru a fuma. La ora 00:27, in dimineata zilei de 9 februarie 2011, avocatul care l-a asistat la perchezitia domiciliara a sosit la sediul central al DNA. La ora 8:15, dupa 11 ore, lui Dragomir i-au fost aduse la cunostinta acuuzatiile, context in care, asa cum retine CEDO, ofiterului i s-a dat spre lecturare un document de 11 pagini cu faptele imputate. La 9:33, Dragomir i-a spus procurorului de caz ca refuza sa dea declaratie pe motiv ca este foarte obosit, intrucat a fost privat de somn mai bine de 30 de ore. La 10:55, a fost informat ca procurorul a decis sa il retina pentru 24 de ore.

In seara zilei de 9 februarie 2011, in jurul orelor 20:00, Dragomir a fost dus la Curtea de Apel Bucuresti cu propunere de arestare preventiva. Audierea a inceput la 22:30 si a durat aproape o ora, instanta a incuviintat arestarea preventiva pentru 29 de zile, masura fiind mentinuta, cinci zile mai tarziu, de Inalta Curte de Casatie si Justitie. Ulterior, Curtea de Apel Bucuresti a dispus in doua randuri, iar ICCJ a confirmat, prelungirea arestului preventiv.

Ofiterul de politie de frontiera a fost apoi transferat din arestul Politiei Capitalei, la Timisoara, pentru ca la 6 mai 2011, Curtea de Apel Timisoara sa dispuna punerea sa in libertate, decizie confirmata, o zi mai tarziu, de Inalta Curte, care a respins contestatia DNA, astfel ca, la 8 mai 2011, dupa trei luni de arest, Valerian Dragomir a fost eliberat.

[*Cititi aici Hotararea CEDO in cauza Valerian Dragomir vs. Romania](#)